

Marie Zachovalová

2/8/1981

narozena ve Šléglově (okres Šumperk)

1995–1999

Střední škola uměleckých řemesel, Brno

1999–2005

FAMU, katedra fotografie, Praha

2004

Studijní pobyt v paříži, Université Paris 8 – Saint Denis, France

2001–2007

Pražská fotografická škola – lektorka kurzů fotografie

22/6/2008

tragicky umírá při závodech historických motocyklů

Výstavy

2003

Šléglov, vesnice v Sudetech, galerie Jiřího Jeníčka, Beroun

Světlo mého života, Novoměstská radnice, Praha (spolu s pacienty dětské onkologie ve Fakultní nemocnici v Motole v Praze)

2004

„Dopuštění“, **Sudety v proměnách času**, okresní muzea v Teplicích a Šumperku (spolu se Štěpánem Honem)

2005

991999, výstava budoucích absolventů katedry Fotografie FAMU, Muzeum J. A. Komenského, Uherský Brod

Krajina na kraji, společná výstava katedry Fotografie FAMU, Betlémská kaple, Praha

Absolventská výstava diplomových prací katedry Fotografie FAMU, zámek Dobřichovice

2006

Paříž, galerie Exit (Praha)

2008

Černá srdce, Oblastní galerie Vysočiny, Jihlava (spolu s Jindřichem Štreitem)

Galerie 35 m²

Víta Nejedlého 23
Praha 3

Výstava trvá

22/11 – 16/12/2008

Otevřeno

pondělí–pátek 10–19 hodin
víkend 12–19 hodin

www.35m.cz

www.cafepavlaclac.cz

ArtMap

35M2
Marie Zachovalová
Naše máma

Narodila jsem se počátkem osmdesátých let a dětství jsem prožila jako nejmladší ze čtyř sourozenců ve vesnici jménem Šléglov. V té době čítala, podobně jako dnes, kolem dvaceti obyvatel. Naše máma tehdy pracovala jako agronomka na státním statku a otec, umělecký kovář, pracoval doma. Když nekoval, zabýval se spravováním motorek. Můj čas byl naplněn buď potulkami krajinou, nebo nějakou domácí prací. Většina rodinných výletů pak směřovala na motocyklové závody, kde jsme se poflakovali mezi motorkami nebo u naší Avie. To hlavně ve chvíli, kdy oba rodiče vyjeli na trať (tehdy ještě jezdila i naše maminka).

K fotografii jsem se dostala díky jednomu dětskému přání, které mi tatínek splnil v jesenické drogerii. Byla to ruská Směna 8M, se kterou jsem vyfotila své první dva filmy. Vyvolal mi je náš známý sochař Bohouš, který u nás v té době pobýval. Na základě snímků z těch dvou vyvolaných filmů a talentových zkoušek mě přijali na brněnskou Šuřku. U pohovoru jsem jim tehdy tvrdila, že lidi fotografovat nikdy nebudu – dodnes se jich v podstatě bojím.

